

DR. ARVIND JHA

Asst. Prof.

Dept. of Mithili

Murari College

Darbhanga

M-9040201409

કોન રાજ રામલોક (કથા સંગ્રહ)

સાંકેતિક શૈલી (કથા)

કથા ગાયકે દિકર-માણે ને
આગેય મંડે કડ પાલે મરિઆ ને દારે જારે
કડ સુકાઈ મડ ગોલધિય ૯૫ માંડે ધર કોડ
કડ, સાલે ગોલધિય ૧. ૨ ગામે - ગામે, ગરે-
ગરે થા આલુન રહેલાઈ ૧ કોના ગોલકી-
નાટક કમળા ને સુરે, કા વાકસ ને જાડ રહેલક
સંગે, નવલા વજબે, વિસદાર રહેલાઈ,
મગના વગે, વિપરીત સ્વાગે રમ્ય રહે
દિયે)

રાજાક મલગી અપ્પ કથા ને
કોલસ કોલ વિષય ને વહુન પેલ બના ને
ધુમા-કિર કડ પ્રકરુન કરે દિયે ૧ ગમ-ધરક
વિષય ને જાનનાવસ જોડે ને કલ્પ દિયે,
કથા ને વિધાન દિયે ૧ અપ્પ કથા ને માંડમ
પર ને લોક ને ગાયક બનેલાઈ ને નિહલા દિયે,
કોના કામ ને કરે દિયે ૧ લોક ને કરુબજા
પર વેસ ગાપ હ ને દિયે ૧ કુડા ધર ને ને

વિદુ મેલક પાલિકાના કથા ગાયક છે કે ધારણ
રહેલ ફરિજે જીવનને જામીત લેલ સ્વાંગ
રમમ પડન। આ જુલને ફરિજે નીક લાંબ
વા અધલાઈ લાંબ સમ સ્વાંગ, રમને આંદન
મુદે સ્વાંગે નહિ રમમ નડ અનન - પાનિ નહિ
મેલન। મુદા, અનન ગામ મે સ્વાંગે રમમ નડ
લોક જુલિ જામન ને આ ગામને મારિ જામન
ફરિજ। આ ગામને પલમન કડ જામન ફરિજ।
આ અનન જીવનક કમમમસ મારિ જામન ફરિજ।
સમમમ કો લડવાક કમમમ જુલકા મે નહિ રહેલ
આંદિ।

દિનક નિલલ પન દેરિન મોજ
મેલર પલ ગેલોહ। જ સોમને વેલિજે જ કહિયા
મેલર નહિ જામમ કુદુળા જુલક પાનિ ક થિમારી ક
સમમ મેલર કો કાગ વેલજ - રમમરિ નહિ મેલ
ફલનિ જાહિ કારો થિમાર પાનિ ક દેહાન મડ
જામન આંદિ। ન્યાપિ કામર ને અનન મોજ વચ્ચાક
સોમ વેલે ફરિજે, લલિજ દિમરક નિલલ પલ
મેલર મડ કો સોમ મેલર પલ ગેલોહ। મુલિજ સોમ
દિનકા કા મોગ આલ પાનિ મારિ ફલન। અનન
દિનક કાગ, કડલ નહિ ફલ ગામ મે, સમમ પડ
મામ, જલરમ, માદ સોમ વિદુ થિમા દેહ ડોલાન
માદ જામન ફલન। કહિયા દેહ વાનક જિજાસા
નહિ મેલન જે સમ વચ્ચે આરિમસોન કાગ મડ
જામન આંદિ।

કથા ગાયક અનન જીવનક વિચરવા
ક મેલ - દશા ૫૨ સોમને ફરિજ। અનન જીવનક
દેહ પલમક સમીક દેવલાન (૨૦) અનન મોજ

ਨਵਜੋਤ ਲਾਗੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸੁਖਵਾਕ ਦੇ
 ਮੇ ਫੇਰਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਿਉਂ ਆਰਥਿਕ ਮੇਲ/ਗਿਣ
 ਸੰਘਾਟਨ ਮੇਲਾ ਕੇ ਵਾਧੇ ਜਲਦੀ-ਜਲਦੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ
 ਕੁਝ ਹੋਣ ਸੰਘਾਟਨਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮਾਨੀ ਨੇ ਪਾਠ
 ਲਗਾਉਂਦੇ। ਹਰਸਾਹਿ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ। ਸੰਗਤਾਂ ਦਿਲਚਸਪ
 ਰਾਸਗੰਜਾਂ, ਸਮਾਜਾਂ ਧੁਨੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ
 ਪਾਠਕਾਂ ਮਾਨੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਰਾਸਗੰਜਾਂ ਦੇ ਨੇੜੇ
 ਬਣਾ ਸਮਾਜ ਹੋਵੇਗਾ ਪੰਨੇ ਅਫ਼ਿ। ਅਹਾਂ ਮਾਨੀ
 ਜੀਵਨ ਗਾਣੇ ਕਰਨੇ ਦੇ ਹਨ।

ਹਨ ਮੇ ਮੇ ਸੋ ਮੇਲਾਂ ਦੇ ਦੁਰਾਂ।
 ਗਾਣੇ ਹਨ ਕੁਝ ਦੇਣ ਦੇ। ਆ ਹੋਣ। ਅਹਾਂ।
 ਹਨ ਗਾਣੇ ਕਰਨੀ ਦੇ। ਫੇਰਿੰਦੇ ਫੇਰਿੰਦੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ।
 ਹੋਣ-ਓਹੋਣ ਵੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਮਾਨੀ
 ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹਨ। ਉਹ। ਨਹੀਂ ਮੇਲ।

ਹਨ। ਲਾਗੇ ਦੇ ਹਨ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਨਾਲ
 ਅਧਾਇ ਸਾਗਰ ਮੇ ਫੁੱਲਾਂ ਜਾਂ ਦੇਣ ਦੇ। ਅਧਾ
 ਆਲਸਪਾਤੀਲੇ ਹੋਣ ਨਾਲ ਗਾਣੇ ਉਹ। ਧਰ
 ਭਾਵੇਂ ਦੇ। ਪਹਿਲੇ ਪੜ੍ਹਨ ਲਗਾਉਂਦੇ ਆਉਂਦੇ
 ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਠਕਾਂ ਦੇ ਹਨ। ਸੁਖਵਾਕ ਦੇ ਵਾਲੇ ਗਾਣੇ
 ਹੋਣੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਮੇਲਾਂ ਸਮਾਜਾਂ ਦੇ ਹਨ। ਵਿਸ਼ਿਸ਼ਟ
 ਅਧਾ ਕਹਿ ਦੇਣ ਅਫ਼ਿ।

— X —

ਡਾ. ਅਰਵਿੰਦ ਸਾ

ਮੋ - 5080209805